

88

YÂ- BE- KEY SÜ- Zİ GA-MAN-
Nİ- CE BİR SU- LAR Gİ-Dİ
BA- RI KÖY- VER HA- Lİ ME D

LA DE- DERT-Lİ Sİ-
DAĞ- LA- LAR BA- ŞIN-
KEN- Dİ- ME KEN-

NEM DA- DA-
Dİ- DİM

DAĞ- LA- YİM
GAĞ- LA- YİM
AĞ- LA- YİM

YAR CA- NİM

YA LE LEL LE LE LEL LE LE

LE Tİ RİL YEL LE LE LEL LEL LEL LEL

YAR İŞ- VE- BA- ZİM

SA- SA- RE SA-

ZİM YAR

YAR AH AĞ-

A. Y.

LA - YİM HEY CÂ- NİM HEY CÂ- NİM

MİYAN
ÇÜN- Kİ DÖK- MEZ- SİN NE- Mİ.....

E - EŞ - KİN BE- NİM -

ÇÜN SEV

Dİ - GİM

YAR CA - NİM

YA LE LEL LE LE LEL LE LEL

Tİ- RİL YEL LELE LEL LEL LEL LEL

YAR İŞ- VE BÂ- ZİM

CÂ- ÇA- RE- SÂ- ZİM

YAR..... YAR AH

A. Y.

TABEKEY SÜR-U GAMINLA YERTLİ SİNEM DAĞLAYIM
NİCE BİR SÜLAH QIBİ DAĞLAR BAŞINDA ÇAĞLAYIM
ÇÜNKİ DÖKMEZSİN NEMİ EŞKİN BENİM CÜN SEVDİĞİM
BÂRİ KOY VER HALİME KENDİME KENDİM AĞIYIM

Füfte: Vâsif

Not: Bazı kaynaklarda bu beste, XVII. yüzyıla kadar
anılan (Küçük İmam Mehmed Ağa) ya aitmiş,
gösterilmektedir. Ancak Füfte XIX. yüzyıla
göre olan Enderüni Vâsif'in dir.
Eser de Vâsif'in hemzamanı (Küçük Ho-
ca) ya aittir. Dr. A.Y

Prof. Dr. Alieddin Yavaşca
Koleksiyonu.